

ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἁγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

* * * * *

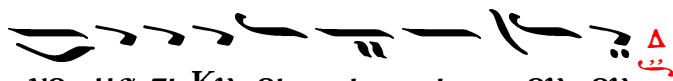
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - Θ

Θ
ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

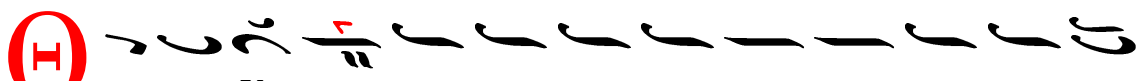

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ
ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνης.

Ἦχος Δι - Θ

Τ
ην α α χραν τον ει κο να σθ προσκυ νῶ μεν α

γὰ θε αἱ τὰ με νοὶ συγ χω ρη σιν των πται σμάτων η
 μων Χρι στε ο Θε ος βλ λη σει γαρ ην δο κη σας
 σαρκι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς
 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχθρ ο θεν ευ χα
 ρι ςως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις
 ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ α' τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῆς Ἀγίας Εἰκόνης.

Τῆς ἑορτῆς ὁ α' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένε μνήμη
σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ἄδοντας
Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά
σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ
περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοὺ
τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν
κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ
φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν
τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σῆς Ἐκσφράγισμα, Σῶτερ, ὅψεως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος,
εὐδοκία πατρικῇ, μὴ ἀπανηνάμενος μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον

Ἐκτύπωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Δόξα.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεις αὐτήν, ἐδραιώσας καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχών, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη οὐκ ἐκστὰς οὐ ἦν τὸ πρότερον.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος α'.

Ὤδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαις ἥπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσιν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Τοῦ ἁγίου μανδηλίου. Ὤδὴ γ'.

ᾠχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καταστολῇ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμόν, ἐκζητῆσαι, σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτά, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Δόξα.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυΐδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἁγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχών, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου

Παρθένε, φυεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή,
προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς ἀγίας Εἰκόνοσ.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐδέσσης βασιλεύς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν,
ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνούς σε
ἰκέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγείον
δέ, ὡς σοῦ ὁρῶν ἀνεβόα· Θεὸς μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἡθροίσθη θαυμαστῶς,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε
Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν
Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου
ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων
ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς,
τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι
γλῶτταν, προφοράν, λογισμόν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις
ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,* ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διομήδους
τοῦ ἀναργύρου ἱατροῦ. (†298)

Στίχ. Ἦθλησε καὶ ζῶν καὶ θανὼν Διομήδης.

Προαιρέσει ζῶν καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Ἐκτη καὶ δεκάτη νέκυσ ἐτμήθη Διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ Ταρσοῦ Κιλικίας, φῶς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ·

ἀγαθώτερος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν Ταρσόν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας· κἀκεῖ, διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα· ἦν θεασάμενος, ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἐπενεχθῆναι καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. Ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀναγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ Ἀγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαιρήμονος τοῦ ἐν τῇ Σκήτῃ. (8' αἰ.)

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,
Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἴσως εἶναι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ, ὅστις ἐν ᾧ καθήμενος εἰργάζετο εὐθὺς ἐξέψυξεν. Εἰς δὲ τὸν Παράδεισον τῶν Πατέρων γράφεται περὶ τοῦ Χαιρήμονος τούτου, ὅτι τὸ σπήλαιον αὐτοῦ ἀπεῖχε μὲν τῆς Ἐκκλησίας μίλια τεσσαράκοντα, ἀπεῖχε δὲ τοῦ ὕδατος μίλια δώδεκα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡσύχαζε, φέρων δύο ὑδρίας ὕδατος, τὴν μὲν τὴν μίαν ἡμέραν, τὴν δὲ τὴν ἄλλην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαιρήμονος, ἐπισκόπου Νειλουπόλεως μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐν Σινᾷ μαρτυρήσαντος. (†250)

Στίχ. Νειλουπόλεως ποιμὴν Χαιρήμον λάβε,
σὺν γυνῇ ἐν Σινᾷ ἀθλήσεως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλκιβιάδου, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει,
Μωσῆς ἄν εἶπε θεῖος ὥσει καλάμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων λγ' (33) μαρτύρων, τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερόδος στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσών, στράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου α', ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ μετὰ τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἑλένης ἀνευρόντος καὶ ὑψώσαντος τὸν τίμιον Σταυρόν. (†333)

Στίχ. Ὁ Μακάριος, ποιμὴν Ἀγίων Τόπων,
Ἐν τῷ μακαρίων συντέτακται τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης. (944)

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον·

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον

Φέρει κέραμος, παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, πολλὰ θαύματα ποιῶντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγαρος ὁ Τοπάρχης Ἐδέσσης, καὶ ἐπιθυμῶν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄφειν, οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. Λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἔδαπάνηα τοῦτον καὶ κατήσθιε· καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρητικὴ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει· καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο· ἡ δέ, ὀδυνῶν δριμειῶν καὶ ἀλγηδόνης πρόξενος ἦν· διὰ ταῦτα, ἀπρόσιτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις.

Κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τινος Ἀνανίου, ἐντειλάμενος αὐτῷ τὴν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ Μορφὴν· ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας.

Ἡ δὲ Ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε (Τὰς ἐφεξῆς δύο Ἐπιστολὰς ἀναφέρει αὐτολεξεῖ σχεδὸν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ ιγ' κεφαλαίῳ τοῦ Ἀ' Βιβλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ Ἱστορίας.) :

Αὐγαρος, ὁ Τοπάρχης πόλεως Ἐδέσσης,

Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἱατρῷ, ἀναφανέντι ἐν Ἱεροσολύμοις, Χαίρειν!

Ἦκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων· ὥς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς· χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις· λεπροὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐλαύνεις· καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις· καὶ νεκροὺς ἐγείρεις, καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἥ ὅτι Θεοῦ Υἱός εἴ, ποιῶν ταῦτα, ἡ Θεός. Διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι καὶ ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα καὶ τὸ πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ· καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. Πόλις δὲ σμικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ δὲ Ἀνανίας, ἀπελθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ δοὺς τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἦν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων· καὶ μὴ δυνάμενος μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ τὸ συρρέευσαν πλῆθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη καὶ εὐθὺς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσήρειδε καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα, καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν, διὰ τὸ ἐτέρᾳ καὶ ἐτέρᾳ ὄψει φαίνεσθαι καὶ παρηλλαγμένη θεωρίᾳ. Ὁ δὲ Κύριος, ἅτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνούς, τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. Ἦτησε γὰρ νίψασθαι, καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδιπλον, καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. Ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὦ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ῥάκει, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ· «Ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε», εἰπὼν, γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτω·

Μακάριος εἶ, Αὐγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσονται. Περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἔλθειν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα, δι' ἃ ἀπεστάλην, πληρῶσαί με· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἓνα τῶν Μαθητῶν μου, ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει καὶ ζωὴν αἰώνιον, σοί τε καὶ τοῖς σὺν σοί, καὶ εἰρήνην παρέξει καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχύσαι αὐτῆς.

Ἐπέθετο δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγίδας ἑπτὰ, γράμμασιν Ἑβραϊκοῖς σημανθείσας· αἱ τινες μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσι· Θεοῦ θεὰ θεῖον θαῦμα.

Ὁ δὲ Αὐγαρος, δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν καὶ πεσὼν καὶ προσκυνήσας τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον Εἰκόνα τοῦ Κυρίου πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. Μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἄνοδον, καταλαβὼν ὁ Ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν Ἑδεσσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήτρᾳ τὸν Αὐγαρον· καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βαπτίσαντος, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐγαρος, καθарισθεὶς καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας.

Ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον Ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς καὶ τοῦτο προσέθηκεν. Ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς Ἑδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων, τινὸς Ἑλλήνος ἄγαλμα πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος, ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι, καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει. Τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ Αὐγαρος καθελὼν καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποιήτον ταύτην Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. Καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνι ἀπονέμειν καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχεσθαι· καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα μέχρι τέλους τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτου τοῦ Αὐγάρου παροικίας καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. Ὁ δὲ τούτου ἕργονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγωνώς, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν καὶ πρὸς τὰ εἰδωλα ἡτομόλησε, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλῶσαι δαιμονικὴν στήλην καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα καθελεῖν. Τοῦτο γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας Εἰκόνος ἀνάψας, κέραμον ἐπιθείς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε καί, ἐν τῷ μὴ ὀραῖσθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. Ἐρῶρει δὲ διὰ μέσου χρόνος πολὺς, καὶ τῆς ἐξ ἀνθρώπων μνήμης ἀπερῶρη τὸ θεῖον Ἀπεικόνισμα ὅπῃ κέκρυπται.

Ὁ δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης, τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἑδεσσαν καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἄγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. Οἱ, πρὸς τὸν Θεὸν

καταφυγόντες καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὗραντο τὴν σωτηρίαν. Διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτῃ τῷ Ἐπισκόπῳ Εὐλαβίῳ «Τὴν ἐπάνω, λέγουσα, τῇσδε τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην (τὸν τόπον σημάνασα) θείαν μορφὴν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποιήτον λαβὼν, πάντα αἰσίως πρᾶξον».

Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος, τὸν τόπον καταλαβὼν καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὦ τοῦ θαύματος! εὗρε τὴν θείαν Εἰκόνα ἀδιαλώβητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ, ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαράλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέν· καὶ τούτου τοῖς πᾶσι δειχθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. Τοῦτο λαβὼν ὁ Ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ' ὃν οἱ Πέρσαι διώρυττον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου κατάφοροι καθεστήκασιν. Ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν.

Ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἔνδον τόπον, ἣν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶς κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θείου Ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊὰν τὴν φλόγα ὑπέστρεφε καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε· καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἤλπισαν δράσαι παθόντες οἱ Πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων πάντα συνεῤῥύη τὰ κάλλιστα, ἣν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἄχραντον Εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς Ῥωμανός, σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτῃ καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν. Καὶ δὴ, κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἑδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεανδρικὸν Ἐκτύπωμα καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου ἐπισήμου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾶ, καὶ διακοσίους Σαρακηνοὺς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέιξας καὶ ἀσφαλίσάμενος τοῦ μὴ πολεμῶς τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι καὶ παρεχώρησεν ὁ Ἀμηνός, λαβόντες οἱ Ἐπίσκοποι, ὃ τε τῆς Σαμωσάτων καὶ ὁ τῆς Ἑδέσσης καὶ ἕτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο Ἀπεικόνισμα καὶ τὸ Χριστόγραφον Ἐπιστολίδιον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελεῖτο θαύματα. Ὡς δὲ κατήντησαν ἐπὶ τῷ τῶν Ὀπτημάτων θέματι καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῷ τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. Ἐνθα καὶ τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος καὶ τάδε οἶονεὶ ἐπεφοίβαζεν· Ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαράν, καὶ σύ, Πορφυρογέννητε, τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος.

Τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δευτέρου ἔτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι Ἀπεικόνισμα, ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν λοιπῶν. Τῇ δὲ ἐπαύριον, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὃ τε ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες βασιλεῖς (ὁ γὰρ γέρων δι' ἀσθένειαν ἀπολέλοιπτο), ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες καὶ

μετὰ παντὸς τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, τὴν προσήκουσαν δορυφορίαν παρέπεμπον, μέχρι τῆς χρυσῆς πόρπης. Εἶτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπείρων λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Ναόν. Κἀκεῖσε τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεπονηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου, τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν καταστάσεως. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῇ μνήμῃ ταύτῃ ἐορτάζει ἡ μονὴ Ἀχειροποιήτου, ἐν Καραβᾷ τῆς Κύπρου εὐρισκομένη, καὶ νῦν, φεῦ, ἐν χερσὶν ἀνόμων κατεχομένη, ὑπὲρ ἧς τὰ σωτήρια εὐξώμεθα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
(718)

Στίχ. Ὑπέρμαχος σὺ τῶν πολιτῶν ὠράθης,
Θραύουσα ἐχθροὺς Ἀγαρηνοὺς ἀθέους.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ καὶ Κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννεακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν· καὶ δὴ τοῦ βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστήναι ἀπήτουν. Ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἰκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς καὶ διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσιν. Ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν φιλῷ ὀνόματι, Σοφίαν, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν, Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνόν, εἰς βόθρον σὺν τῷ ἱππῷ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μισαρὰν αὐτῶν προσευχήν, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. Καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ὥκονόμησε καὶ δισμυρίους Σαρακηνούς κατασφαγῆναι καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλα ἄλλαχοῦ διασκεδάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὥς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἐρπετῶν καὶ μυῶν καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδεσθῆναι τὴν ἄχραντον Εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. Διὰ λιμοῦ γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων πλήθη πολλὰ τῶν μισαρῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταιᾷ παλάμῃ διεσώσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἁγιάσματος, καὶ αὖθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων.
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη γίνεται τῆς μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβεράς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός. (542)

Στίχ. Στήσον φόβω σὼ ἡμῶν τὰς διανοίας

Τῇ σαλεύσει, Δέσποτα, γῆς θεμελίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀμβροσίου τοῦ ἑκατοντάρχου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τελειωθέντος ἐν Φιορεντίνῳ τῆς κεντρικῆς Ἰταλίας. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σιμπλικιανοῦ (**Simplicianus**), ἐπισκόπου Μεδιολάνων, φίλου καὶ διαδόχου τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου. (†400)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τίτου τοῦ διακόνου, κτανθέντος ὑπὸ τῶν Γόθων κατὰ τὴν λεηλασίαν τῆς Ῥώμης. (†410)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρμαγίλλου (**Armagillus**), κτίτορος τῆς ὁμωνύμου μονῆς ἐν Βρεττάνῃ. (~†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ἐπισκόπου Αὐτισσιόδωρου (**Auxerre**) ἐν Γαλλίᾳ. (†561)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Ἀνδριδιώτου, ἐν Λευκοπετριᾷ τῆς Κύπρου.

Στίχ. Δημητριανός, Χριστοῦ ἀγάπη ζήσας,

Τῇ μαρτυρικῇ σφαγῇ Χριστῷ ἠνώθη.

Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ Δημητριανὸν φάσγανον ἔταμε.

Τῇ πρὸς Θεὸν Δημητριανὸς ἀγάπη,

Κατεφρόνησε πασῶν σαρκὸς βασάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, ἐν τῷ ὄρει Ὁσόγκοβο ἀσκήσαντος, ἐν τοῖς ὁρίοις Ρωμυλίας καὶ Πελαγονίας. (†1105)

Στίχ. Ὅση δέδοται τῷ Ἰωακείμ χάρις!

Σαρκὶ γὰρ χοροῖς Ἀγγέλων ἡμιλλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου β', ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1309)

Στίχ. Εὐσταθὴ τὴν ναῦν Σερβίας Ἐκκλησίας,

Ὁ Εὐστάθιος ἐτήρησε σωφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου Λασκάρεως τοῦ Ἐρικούσιου, ἀνακαινιστοῦ τῆς μονῆς Γηρομερίου ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἠπείρου. (~†1335)

Στίχ. Μονὴν ἰδρύσας Ὁδηγητρίας Νεῖλος,

Λαμπρῶς πρὸς Μονὰς ὠδηγήθη τὰς ἄνω.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1190 ἔτος υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Λασκαρέως ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου τοῦ Λασκαρέως ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Νικαίᾳ τῷ 1204. Ὁ Ὅσιος Νεῖλος, ἀπὸ τὸν διωγμὸν τῶν Λατίνων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ βασιλεία καὶ ἦλθε εἰς τὴν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ Πόντου μονὴν τῶν Ἀκοιμήτων ἡγουμενεύοντος τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου (28 Δεκεμβρίου)· ὅστις ἀπὸ Νίκον ὠνόμασε Νεῖλον τὸν Ἅγιον, χειροθετήσας αὐτὸν μοναχόν, καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ μονῇ ἕως τὸ 1264 ὅτε ὁ θρόνος ἀπὸ τὴν Νίκαιαν ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τότε ὁ Νεῖλος, λαβὼν χρήματα

ἐκ τῆς μητρὸς του ὑπῆγεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἔμεινεν ἕξ ἔτη. Ὅτε, ἔπειτα, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τινος θεοφιλοῦς γέροντος, μεθ' οὗ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Η΄ τὸν Παλαιολόγον, ἐξωρίσθησαν εἰς πλοῖον ἄνευ πηδαλίου καὶ ἄνευ πλοιάρχου, ἀλλὰ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πάλιν κυμάτων καὶ τρικυμιῶν ἐλιμενίσθησαν εἰς τὸν Ἀθῶνα, μονὴν τῶν Ἰβήρων, καὶ ἔμειναν δέκα ἔτη καὶ ὁ μὲν γέρων ἀπεβίωσε, ὁ δὲ Νεῖλος ἔμεινε θυρωρὸς τῆς αὐτῆς μονῆς, ὁπόθεν ἀνεκλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικου τὸν Παλαιολόγον, φανεὶς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς αὐλικοὺς αἰδέσιμος, καὶ λαβὼν χρήματα ἕξ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἐταξίδευσεν τὸ δεύτερον εἰς Ἱεροσόλυμα τὸ ἔτος 1300 περιελθὼν ἅπασαν τὴν Παλαιστίνην Γαλιλαίαν, Συρίαν, καὶ τὰς νήσους Ῥόδον, Κύπρον, Κρήτην, Πελοπόννησον καὶ Ἐπτάνησον. Ἐκ δὲ τῆς Κερκύρας ἐπέρασεν εἰς τὴν νῆσον Ἑρικοῦσαν ἔρημον οὖσαν, ἐκεῖ ἔκτισεν Μονὴν ἕξ οὗ ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Ἑρικούσιος, μονάσας ἐπὶ δέκα ἔτη παλαιῶν μόνος καθ' ὅλων τῶν στοιχείων διωχθεὶς δὲ ἐκεῖθεν ἐκ πειρατῶν, ἔπλευσε εἰς Κάνινα τοῦ Αὐλῶνος καὶ διελθὼν ὅλην τὴν παραλίαν Ἠπειρον, ἔφθασεν εἰς τὸ Φαρμακοβοῦνι τῆς Θεσπρωτίας εἰς θέσιν Γούβα πῆξας μοναστήριον τὸ ὁποῖον μέχρι σήμερον σώζεται, καὶ ἐκεῖ μετὰ τῶν δύο συνασκητῶν του, Ἱερομονάχου Καλλινίκου καὶ τοῦ μοναχοῦ Γερασίμου, ἔκτισαν ἐκκλησίαν ἔνδον τοῦ Σπηλαίου ὅτε εἶδον ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄνω τοῦ Σπηλαίου φῶς ἐξαίσιον, καὶ τὴν πρωΐαν μεταβάντες εἰς τὸ δάσος δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνωσι τὸ μέρος ὅπου ἦτο τὸ φῶς, διότι τὸ δάσος ἦτο πυκνόν, θέσαντες δὲ σταυρὸν μέγαν ἐκ δύο ξύλων μακρῶν τὴν ἄλλην νύκτα εἶδαν τὸ φῶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐκεῖ ὠδηγήθησαν καὶ εὗρον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Ὁδηγήτριαν ἐπονομαζομένην, κεκρυμμένην ἀπὸ τὸ 840, ὅτε οἱ εἰκονομάχοι ἔκαυσαν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ μονὰς. Ἐκεῖ ἔκτισαν τὴν νῦν μονὴν τοῦ Γηρομερίου, κτίσμα Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος ἀπὸ τὸ 630, πυρποληθεῖσαν τὸ 840 καὶ ἀνακαινισθεῖσαν τὸ 1310, εἰς τὴν ὁποίαν μονὴν ἀφιέρωσεν ὁ πλούσιος Ἰωαννῆς Ἰωάννης Ἀψαρᾶς πολλὰ κτήματα πρὸς διατροφὴν τῶν μοναχῶν. Τοῦτον ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλούσιοι καὶ ἀφιέρωσαν πολλὰ καὶ ἠύξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν. Ὁ δὲ Ὅσιος, φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἐχειροθέτησεν ἡγούμενον τὸν Ἡσαΐαν καὶ αὐτὸς ἐκλείσθη εἰς τὴν Σκήτην ἔξωθεν τῆς Μονῆς ἣτις σώζεται ἕως σήμερον, μόνος μόνῳ Θεῷ προσευχόμενος, ἐκεῖ ἔγραψε καὶ τὴν διαθήκην του, ἀφιερῶσας εἰς τὴν μονὴν τὸ ἰδιόχειρον Τετραγάγγελον καὶ τὰ ἅγια λείψανα, τὰ ὁποῖα σώζονται κειμήλια τῆς μονῆς ἕως σήμερον, θαύματα ποιοῦντα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, κατόπιν ἀναθεμάτισεν τοὺς αἰρετικούς, εἶτα διέταξε τοὺς μοναχοὺς νὰ σέβωνται τὸν ἡγούμενον καὶ νὰ εἶναι ἀκοίμητοι εἰς δοξολογίαν Θεοῦ καὶ διδάξας αὐτοὺς πολλὰς ὁδηγίας ἐκ τῶν Γραφῶν, παρέδωκε τὸ πνεῦμά του.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Σιναΐτου, ἐν Τζούνισα τῆς Σερβίας. (ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Χριστοφόρου Γκουριέλι τοῦ Γεωργιανοῦ, ἐν Δαμασκῷ μαρτυρήσαντος. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Φέρων, Χριστοφόρε, Χριστὸν σὴ καρδίᾳ,

Τούτῳ παρέστης Αὐτὸν ὁμολογῆσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ῥεντίνης. (†1490)

Στίχ. Χορήγει τὰ κρείττονα, τοῖς τιμῶσί σε,
ὡς ἔνθεον φίλον Σωτῆρος, Ἀκάκιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου τοῦ Μετεωρίτου. (†1551)

Στίχ. Τί δαί σὺ Νικόδημε; Εἰπὲ σὸν πάθος.
Τεθανάτωμαι δι' ἀγάπην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ, τοῦ ἐκ Τσιοτίου (Φαρκαδόνος), καὶ ἐν τῇ μονῇ Μεγάλου Μετεώρου ἀσκήσαντος. (ιζ' αἰ.)

Στίχ. Ἐκ Τσιοτίου ἀπῆλθες θεοφόρε,
Καὶ ἐν τῷ βράχῳ ἀνῆλθες θεηγόρε,
ἐνθα θεοφιλῶς ἡσκήθης ἀπαύστως,
διὸ σὺ ἔλαβες στεφάνους ἐσχάτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία. (†1579)

Στίχ. Γέρα πρέπουσι Γερασίμῳ τῷ νέῳ,
Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν στεφθέντι.

Ἦν ὁ Ὅσιος Πατὴρ Γεράσιμος, ἐκ τῆς Πελοποννήσου ὁρμώμενος, ἐκ χώρας λεγομένης Τρίκκης, ἢ Τρίκκαλα, κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. Ἐτυχε γονέων οὐχ ἥττον τὴν εὐσέβεια εὐγενῶν, ἢ τὸ γένος, καὶ πλουσίων ἀρκούντως. Ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς ἡλικίαν, περιῆλθεν καὶ Ἑλλάδα, καὶ Θετταλίαν, καὶ Θράκην, ζητῶν πανταχοῦ τὴν ψυχικὴν τελειότητα. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν μονάσας ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐν ᾧ τοῖς τῆς ἀρετῆς καλλίστοις ἄνθεσιν, αὐτὰ παρὰ τοῖς ἐκείσε ἀσκουμένοις μοναχοῖς ἔγνω, ἑαυτὸν καθωράϊσε. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τοὺς σεβασμίους τόπους τῆς Ἱερουσαλὴμ μετέβη, χάριν προσκυνήσεως, ὅπου διαμείνας ἱκανὸν καιρὸν, εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν κανονικῶς ἀνεβιβάσθη παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Γερμανοῦ, παρ' οὗ καὶ συγχώρησιν λαβὼν, μετέβη εἰς τὰ περὶ χωρὰ τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου καὶ τεσσαρακονθήμερον νῆστις διετέλεσε, κατὰ μίμησιν τοῦ Δεσπότη, καὶ πολλοὺς περιελθὼν τόπους, καὶ νήσους, τελευταῖον καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον κατέλαβεν, ἐνθα πολλοὺς διετέλεσε χρόνους, τοὺς πιστοὺς παραινῶν καθ' ἐκάστην εἰς τὸ κατὰ Χριστὸν καὶ θεαρέστως ζῆν.

Εἰς γηραλαίαν δὲ ἤδη ἐληλακῶς ἡλικίαν, καθ' ἑαυτὸν μονάσαι ἠθέλησε. Διὸ εὐρὼν τινὰ ναὸν πεπαλαιωμένον ἐν τινι τόπῳ Ὀμαλᾷ καλουμένῳ, ἀνήγειρε τοῦτον, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεκαίνισε, καὶ εἰς διαγωγὴν ἰδίαν ἀνωκοδόμησεν. Ἀλλ' οἱ ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ προέχοντες τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐπιγνόντες, ἠνάγκασαν αὐτὸν ἀποδεχθῆναι τὰς ἐκείνων θυγατέρας, ὅσαι δηλαδὴ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἡσπάζοντο, καὶ θεαρέστως βίον προείλοντο. Ἐδέχθη δὲ τὸ τοιοῦτον βάρος διὰ ψυχικὴν ὠφέλειαν ὁ Πατὴρ, καὶ συνήχθησαν τὸ πρῶτον τινές, ἃς καὶ διετέλεσε διδάσκων τὴν ἀγγελικὴν καὶ μοναδικὴν πολιτείαν χρόνους οὐκ ὀλίγους. Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ διέτριψε χρόνους τριάκοντα καὶ ἐν τῇ οἰκοδομηθείσῃ παρ' αὐτοῦ μονῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἄρτου τὸ σύνολον μὴ γευσάμενος, ἀλλὰ διέζη ὁσπρίοις μόνον ὀλίγῳ ὕδατι βεβρεγμένοις, καὶ συνεχῶς δακρύοις καὶ προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν καθήγειρε. Καί ποτε τῆς νήσου ὑπ' ἀνομβρίας πασχούσης, διὰ προσευχῆς ὑετὸν καταταγών, ἐθεράπευσεν. Οὐ μὲν δὲ ἄλλα καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς, καὶ δαιμονῶντας ἰάσατο, ὧν τὰ πάθη καὶ τὰ ὀνόματα μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Πιστεύεται βεβαίως παρὰ πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς διαφυλαχθῆναι τὴν

νήσον ταύτην ἀναιχμαλώτιστον, ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν μάχης, διὰ προσευχῆς τοῦ αὐτοῦ Πατρός.

Τῶν δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ θαυμάτων, εἰ ἔστι τις ἐκ τῆς νήσου ταύτης, ἢ καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν, ὃς μὴ μετέλαβεν ἐκ τούτων, γέγονεν ὁμῶς θεατῆς πολλῶν. Γυνή τις δαιμονιζομένη ἤχθη εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Μονὴν θεραπείας χάριν, ἣτις εὐκαιρίας λαχοῦσα, καὶ ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας κινουμένη, κατέπεσεν εἰς φρέαρ βαθύτατον· ἀλλ' ἐπιφανέντος τοῦ Ἁγίου, οὐ μόνον διεσώθη τοῦ πνιγμοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνοχλοῦντος αὐτὴν δαίμονος ἡλευθερώθη. Ἐκοιμήθη δὲ οὗτος ὁ Ὅσιος ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1579, Αὐγούστου 15. Ἐπειδὴ δὲ ἦν ἀδύνατον κρύπτεσθαι, ἡ τοῦ Ἁγίου ἀρετή, διὰ τοῦτο μετὰ τὸ αὐτοῦ θάνατον ἡβουληθήσαν ποιῆσαι ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου, ἣτις καὶ γέγονε παρὰ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ τότε τὸν θρόνον τῆς βασιλευούσης πόλεως Ἱερεμίου κανονικῶς, καὶ νομίμως κατέχοντος, ἐν ἔτει 1581. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἐναντίων πρὸς κατηγορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κινούμενοι, ἐλάλουν ἀσέβειαν, ἠναγκάσθημεν, προσταγῇ τοῦ μακαρίτου Φιλαδελφείας Κυρίου Γαβριήλ, αὐθις ἐνταφιάσαι, ὃ καὶ γέγονεν. Ἐάσαντες δὲ τὸ ἱερὸν ἐκείνον λείψανον ἐν τῇ γῇ μέχρι τῆς τοῦ Φιλαδελφείας διορίας, καὶ πάλιν δευτέραν ποιήσαντες ἀνακομιδὴν, εὕρομεν τὸ αὐτὸ λείψανον ἀκέραιον, πᾶσαν εὐωδίαν ἐκπέμπον, καὶ ἰάματα. Ἐμεινε δὲ ἐν τῇ γῇ τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον καὶ πρῶτον, καὶ ὕστερον χρόνους δύο καὶ μῆνας ὀκτώ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, ἀρχιεπισκόπου Εὐρίπου, κτίτορος τῆς μονῆς Πεντέλης. (†1590)

Στίχ. Τιμήσας Τιμόθεος Θεόν, τοῖς ἔργοις,

Τιμῆς παρ' αὐτοῦ ἡξίωται τῆς ἄνω.

Τιμήσας Τιμόθεος Θεὸν ὁσίως

Θεόθεν τετίμηται τοῖς θαυμασίοις.

Δεκάτῃ Τιμόθεος ἡδὲ ἕκτῃ θώκῃ Θεοῖο ἔστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥαφαήλ τοῦ ἐν Βανάτῳ τῆς Σερβίας. (†1592)

Στίχ. Ῥαφαήλ ἔχων ἀγγελικὸν τὸν βίον,

Χαίρων κοιμηθεὶς συνοικεῖ τοῖς ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Σταματίου τοῦ ἐκ Βόλου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1680)

Στίχ. Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν,

Ἀεικίνητον δ' εὔρε τῶν ἄνω δρόμον.

Οὗτος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος ἦτο ἀπὸ ἐν χωρίον τοῦ Βόλου, λεγόμενον Ἅγιος Γεώργιος, τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀπὸ τὴν βασιλείαν ἕνας Ἀγᾶς, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ βασιλικά δοσίματα, ἥτοι τοὺς φόρους, ὁ ὁποῖος ἔκαμνε πολλὰς ἀδικίας, καὶ καταδυνάστευε τοὺς χριστιανούς, ὡς τὸν παλαιὸν καιρὸν ὁ Φαραὼ τὸ γένος τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦτο τὸ κακὸν ὑπὲρ τὴν δύναμιν των, ὅθεν μὴ δυνάμενοι νὰ δώσουν οἱ χριστιανοί, ὑπῆγαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, θαρρόυντες νὰ εὔρουν κρίσιν, καὶ δικαιοσύνην. Παρουσιάσθησαν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν Ὑψηλὴ Πύλιν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρου τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἔκλαιον τὴν ἀδικίαν των. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσε,

θέλων νὰ κάμη χάριν εἰς τὸν ἀδικητὴν ἐκείνον Ἀγᾶν (ἐπειδὴ καὶ ἦτο φίλος του) ἐπρόσταξε νὰ τοὺς διώξουν. Δέροντες λοιπὸν τοὺς χριστιανοὺς καὶ σπρώχνοντες αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι του, τοὺς ἔβγαλαν ἔξω, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἦτον εἷς καὶ ὁ μακάριος οὗτος Σταμάτιος. Τινὲς δὲ Ἀγαρηνοὶ φίλοι τοῦ ἀδικητοῦ ἐκείνου, ἰδόντες αὐτὸν ὅπου ἐφώναζε διὰ τὸν ἀδικητὴν, περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Βεζίρην, λέγοντες, ὅτι αὐτὸς ἔγινε Τοῦρκος, καὶ τώρα εἶναι χριστιανός, καταμαρτυροῦντες οἱ κατάρατοι, καὶ συκοφαντοῦντες τὸν μάρτυρα. Ὁ δὲ Μάρτυς ἠρνεῖτο λέγων, ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε. Τὸν ἔπεμψε λοιπὸν ὁ Βεζίρης εἰς τὸν Κριτὴν ὅπου κρίνει τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις. Ὅθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Κριτής, ἂν ἀληθῶς ἔγινε Τοῦρκος. Ὁ δὲ Μάρτυς πάλιν ἠρνεῖτο, ὅτι ἀδίκως τὸν συκοφαντοῦν. Ἐγὼ λέγει τοιοῦτον πράγμα δὲν ἔκανα, ἀλλὰ οὐδὲ ἦλθε ποτὲ εἰς τὸν νοῦν μου τοιοῦτος λογισμός. Ὁ Κριτής τοῦ λέγει, καὶ ἂν δὲν ἔγινες γένου τώρα, καὶ ἔλα εἰς τὴν ἰδικὴν μας πίστιν. Ὁ δὲ Μάρτυς γεγονυῖα τῇ φωνῇ ἀνέκραξε, μὴ μοι γένοιτο νὰ ἔλθω εἰς τόσῃν ἀγνωσίαν, ὦ Κριτά! Καὶ νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χριστὸν μου· κάλλιον μοι εἶναι νὰ ἀποθάνω, καὶ νὰ εἶμαι μὲ τὸν Χριστὸν μου, πᾶρεξ νὰ ζῶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον μὲ μυρίας ἀναπαύσεις, καὶ δόξας βιωτικές. Ὁ δὲ Κριτής, ἰδὼν τὸ στερόν τοῦ Μάρτυρος, τὸν ἔπεμψε κατεπειγόντως εἰς τὸν Βεζίρην, καὶ τοῦ ἐμήνυσε τὴν πολλὴν σταθερότητα ὅπου ἔχει εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης ἔπασχε μὲ πολλοὺς τρόπους, καὶ κολακείας, ἴσως νὰ τὸν μεταστρέψῃ ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἔλεγε· ἂν γένης Τοῦρκος θὰ σὲ κάμω πρῶτον τοῦ παλατίου μου, καὶ θὰ σοῦ δώσω πλοῦτον πολύν, καὶ δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ δὲ Μάρτυς λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἐνόησεν· Ἐγὼ, πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν ἔχω τὸν Χριστὸν μου, ὅστις μοῦ ἔχει κατοικίαν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, δόξαν ἀμάραντον, καὶ ζωὴν αἰώνιον· αἱ δὲ ἰδικαὶ σου τιμαὶ καὶ δόξαι, εἶναι φθαρταί, καὶ μάταιαι, καὶ ταχέως ἀπολοῦνται ὁμοῦ μὲ ἐκείνους ὅπου τὰς ζητοῦν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν τιμωροῦν, καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν ἔστησαν ἔμπροσθεν τοῦ βήματός του, καὶ ὑπέσχετο πάλιν τὰ αὐτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν πείθεται εἰς τὸ θέλημά του, τὸν ἠπειλῆσεν, ὅτι θὰ τοῦ κάμη μεγάλας, καὶ φρικτὰς τιμωρίας. Ὁ δὲ Μάρτυς ὡς παιγνία ταῦτα λογιζόμενος ἔλεγεν· ἂν καὶ μυρίους θανάτους μοὶ δώσῃς ἐγὼ τὸν Χριστὸν μου δὲν ἀρνοῦμαι, ἀλλ' εἶμαι ἑτοιμος νὰ βασανίζωμαι διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βεζίρης, καὶ ὀργῆς μεγάλης ἐμπλησθεὶς, τῷ παρέδωκε τῷ ἐπάρχῳ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσῃ. Ὅστις, λαβὼν τὸν μακάριον τοῦτον Σταμάτιον καὶ φέρων αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, ἀπέτεμε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν. Καὶ οὕτως ἡξιώθη ὁ μακάριος νὰ συμβασιλεύῃ μὲ τὸν Χριστὸν, δι' ὃν καὶ ἐτιμήθη· οὐ ταῖς πρεσβείαις τύχοιμεν ἅπαντες τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀποστόλου, τοῦ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Λαυρεντίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, ἐπὶ τῆς βασιλείας σουλτὰν Μεχμέτ τοῦ δ'. (†1686)

Στίχ. Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν Ἀγγέλων,

Πτεροῖς ἀγώνων φαίδιμος λίαν μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων Κωνσταντίνου Μπραγκοβεάνου-Καντακουζηνοῦ, βοεβόδα Ρουμανίας, τῶν υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ράδου καὶ Ματθαίου, καὶ τοῦ

συμβούλου αὐτοῦ Ἰωαννικίου Βακαρέσκου, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκεφαλισθέντων. (†1714)

Στίχ. Ἡγεμονικὴ ἐξὰς σεπτῶν Μαρτύρων,
Δίδωσι χάρας Χριστῷ πανθηγεμόνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἐν Μεγάροις εὐρέσεως τῶν λειψάνων (1798) τῶν ἁγίων ἐξ μαρτύρων, Σεραφεῖμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου, καὶ Σαράντου. (†362)

Στίχ. Ἐξ ἐγκάτων γῆς Μαρτύρων τὰ ὀστέα,
Ἐν Μεγάροις ὤφθησαν πηγαὶ χαρίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πανήγυρις τοῦ ναοῦ Παναγίας Πρέκλας (ἥτοι ὑπερενδόξου) ἐντὸς τοῦ Κάστρου ἐν τῇ νήσῳ Σκιάθῳ.

Στίχ. Ὑπερύμνητε καὶ ὑπερευλογημένη,
Σκέπε καὶ φύλαττε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, πνευματικοῦ τῆς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Βάρατεκ ἐν Ῥουμανίᾳ. (†1828)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ματρώνης (Πόποβα), ἐν τῷ σχήματι Μαρίας, μαθητρίας τοῦ ἁγίου Τύχωνος τοῦ Ζαντόνσκ. (†1851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων, Βλαδιμήρου ἱερέως καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βόριδος. (†1931)

Στίχ. Μάρτυρες δύο κράζουσιν ὁμοφώνως,
Χριστὸς ἡ ζωὴ, αὐτῷ ἀκολουθεῖτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἡσυχαστοῦ, ἐκ Πάρου καταγομένου, ἀσκητοῦ σπηλαιώτου, κατὰ θείαν εὐδοκίαν ἀναζωπυρώσαντος τὸν μοναχισμόν, ἰδίᾳ δὲ καὶ τὸν ἡσυχασμὸν ἐν Ἀθωνί, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς. (†1959)

Στίχ. Γῆς μεταστὰς πρὸς πόλου τρέχεις πλάτος,
Ἐνθα σου καὶ ἦν τὸ πρὶν ἡ θεωρία.

Σχολάσας ἐν τῷ Ἀθωνί ὁ Ἰωσήφ ἐκ Πάρου,
Θεῷ τῷ ζῶντι πάρεστι, ὡς ἡσυχίας φίλος.

Οὗτος μαρτυρικὴν καρτερίαν ἐπιδειξάμενος ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ αὐτοῦ, μετέστη πρὸς Κύριον τῇ ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός· μετετέθη δὲ ἡ μνήμη αὐτοῦ κατὰ τὴν σήμερον διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐορτῆς τῆς Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τς πι ςθς
εξ αρ χς σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Mo νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α
κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω
σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νθ σθ Χρι στε φεγ

γος ασ τρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι

και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη

δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὥδῃ ε'

T ο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε

των σθ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι

ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα

τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο

γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω

θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὥδῃ ς'

A λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο

σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ

ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το

ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὥδῃ ζ'

Ἰ τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως
α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε
τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
φθε γγο με νος μω σι κοις ορ γανοις εν με σω
φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυσ σε
βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
ραν θα να τω και ζω ην βλυ στα νω σαν τοις
μελ πω σι τον Δη μι ργ ον μονον υ μνω ο με
εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψω μενεις

παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοομεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σσαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτέραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία. Ὡδὴ θ'.

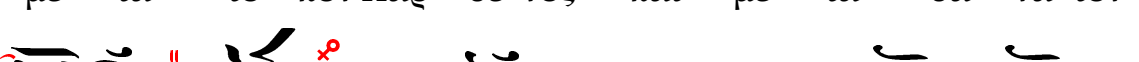
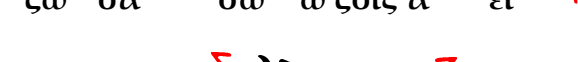

 Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

 με εν σε την μο νην Θε ο το κον

 Ν ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν

 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

 κος και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η

 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον

 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

 μι ι α αν σς ς ς ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

 Τ ων Α πο στο λων ο δη μος συν α θροι σθεις

 ε εν νε φε λαις α ξι ο χρε ως κη δευ ει

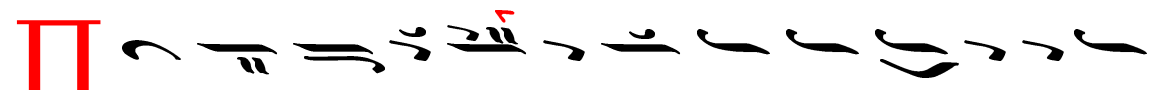
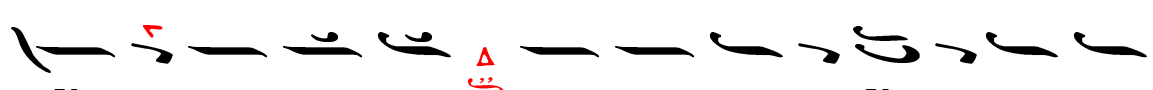
 την τϛ Κυ ρι ϝ ϝ Μη τε ρα πα ροντος και τϛ

 ϝ Σω τη η ρος συν μυ ρι α σι ιν Α γγε

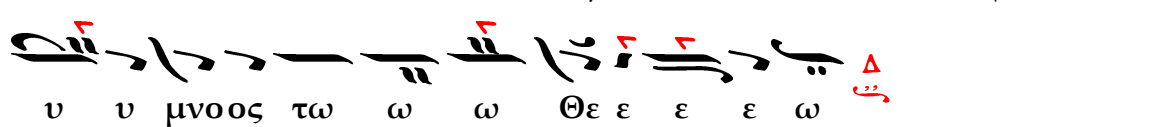
 λω ων (δίδς)

Εἰς τοὺς Αἶνους.

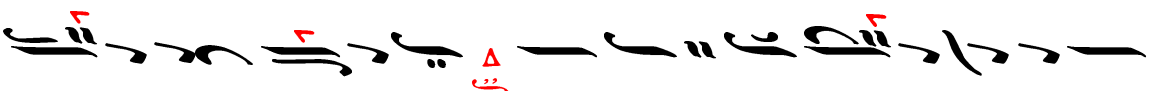
Ἦχος Δι-θ

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ

 τον ε ε εν τοι οι οis υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

 υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

 Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

 ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας Εἰκόνος γ' εἰς δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν. ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του
Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ειεις ο ο ομ
μα α α α σι ε πο ψο ο με ε ε θα α
σθ ς τη η ην Ει κο ο να ην τα των Α γγε ε
ε ε λων στρα α τε ε ευ μα α α α τα βλε πειν
α δε ω ως ς ς ς δε δυ υ νη η η ην ται
θε ῖ κω φω τι α στρα α α πτο με ε νην
α α παι αι ρει γαρ α πο γης α α α πι στω ων ση η
η με ε ε ε ρον και πο ο λιν προς Βα σι λι
δα α α και λα ο ο ον ε ευ σε ε ε βη ε
πι δη μει ει θει ει ει α νε ευ σει ης περ τη
ει ει σο ο ο ο δω ε πεν φραι αι αι αι νον ται αι
Βα α α σι ι ι ι λεις προς πι πτον τες τα αυ τη
με τα φο βχ Χρι στε και αι πι ι ι στεε ε ε

ως

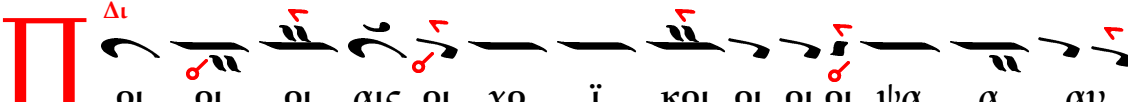
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

Π^{Δι}
οι οι οι αις οι χο ῖ κοι οι οι οι ψα α αυ

σο ο ο ο μεν της Ει κο ο νο ο ος σθ ς

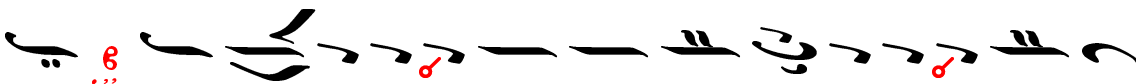

Λο ο γε ε ε πα λα α μαις οι ρε ρυ πω με ε

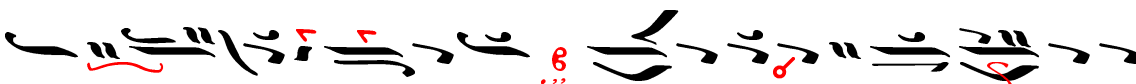

ε ε νοι τοι οισ πται αι αι σμα α α α σι τθ α να

μαρ τη η τθ ς ς Θε ς ς η η η η μων οι εν

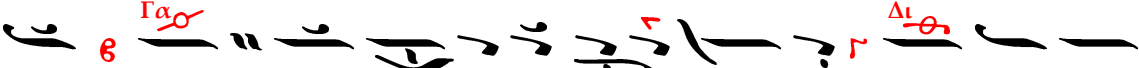

μο λυ σμοις τθ α α α προ σι ι τθ κα λυ υπ τει τα

Χε ρθ βιμ τα α ας ο ψει εις τρε ε ε μο ο ο ον

τα ς φε ε ρει τα Σε ρα φιμ ο ο ο ραν τη ην

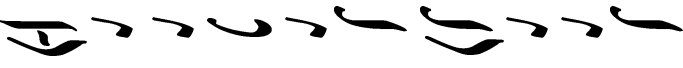

δο ο ο ξα α α αν σθ φο ο βω δθ ς λευ ει ει ει

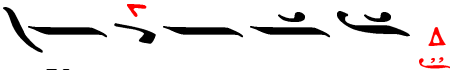

σοι κτι ι σις μη ςν κα α τα α κρι ι ι νης

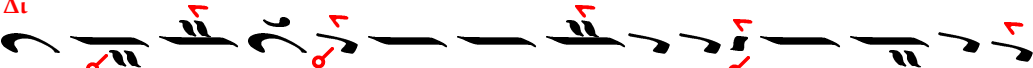

 α να ξι ι ι ι ως σθ ς τη η ην Μο ο ο ορ

 φην ^{Γα} Χρι ι στε ε ε την φρι ι κτη ην ^{Δι} α σπα ζο

 με νθς η μας ε εκ πι ι ι στεε ε ε ως ^Δ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ αινείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον ^Δ

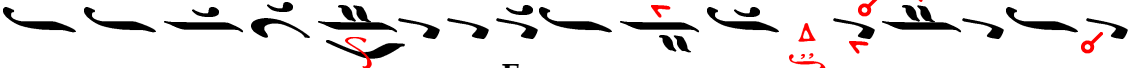
Π ^{Δι}

 α α α λιν Δε σπο τι κη η η ης πα α α

 ρε ε ε ε στι ^θ πα νη γυ υ ρε ε ε ω ως

 θει ει α α α η με ε ρα ^Δ ο γαρ εν υ ψι ι

 ι ι στοις κα α θη η η με ε ε ε νος ^{Νη} νυν η μας

 σα φω ως ε ε ε πε σκε ε ψαα α α το ^{Δι} δι α

 της σεπ της αυ τθ ς ς Ει κο ο νος ^Δ ο α α νω τοις

 Χε ρθ βιμ ω ω ν α θε ε ω ω ω ρη η η η

 τος ^θ ο ρα α ται δι α γρα φης οι οι οις περ ω ω

 μοι οι οι ω ω ω ω ται ^θ Πα τρος α α να ρ χω ω ω

 δακ τυ υ λω ^Δ μορ φω θει εις α αρ ρη η η τως ^Δ

καθ ο μοι οι οι οι ω σι ιν τη η ην α α α αυ τϛ
 ην πι στει και αι πο ο ο θω προ σκυ νϛν τε ϛ α γι
 α α ζο ο ο με ε ε ε θα

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω ωνων α α μην

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ
 πα α α α αρ χϛ ϛ ϛ ϛ σα και των Χε ρϛ
 βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι
 σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι
 υ περ βαλ λϛ σα α αν κα θα ρο ο ο ο ο ο
 τη η η η τα της α ι δι ϛ Ου ϛ σι ι ι
 α ϛ δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν

ταις τῷ Υἱ ὃ χε ἐρ σι ^Δ ση με ρον την πα να γι αν
 πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην ^θ και συν αυ
 τη πλη η ρῶ ὃ ὃ ται τα συ υμ πα α αν τα
 α χα α α ρας ^Δ και η μιν δω ω ρει ει ει
 ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^Δ Δι - θ.

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
 δο κι ι α ^Δ

^Υ μνᾷ μεν σε ευ λο γῶ μεν σε προ σκυ νᾷ μεν σε
 δο ξο λο γῶ μεν σε ευ χα ρι στῶ μεν σοι δι α την με
 γα α λην σῶ δο ο ξαν ^Δ

^Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πῶ ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τορ ^Δ Κυ ρι ε Υἱ ε μο νο γε νες Ι
 η σῶ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα ^Δ

Κυριε ο Θεος ο αμνος τς Θεου ο Υι
ος τς Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τς κο
ο ο σμς ελεησον η μας ο αι αι ρων
τας αμαρτιας τς κο ο σμς

Προς δε ξαι την δε ησιν η μων ο καθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον η μας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησς Χριστος εις δο ο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ας εις τον αιωω να
και εις τον αιω να τς αιω νος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα
αυτη α να μαρτη τς φυλαχθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σ ε ι ς τ ε ς αι ω ω ν α ς α μ η ν

Γ ε νο ι το Κυ ρι ε το ε λε ο ς σ ε φ η μ α ς κα

θα πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε

Ε υ λο γ η το ς ει ει Κυ ρι ε δι δ α ξ ο ο ν με τα

δι και ω μα τα α σ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γ η ε γε ν η θ η ς η μ ι ν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μ ε ο τι η μα ρ το ο ν

σοι

Κ υ ρι ε π ρ ο ς σε κα τε φυ γ ο ν δι δ α ξ ο ν με τ ε

ποι ει ν το θε λ η μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ο ς

μ ε

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς εν τω φω τι

ι σ ε ο ψ ο ο με θα φ ω ς

Π α ρ α τει νο ν το ε λε ο ο ς σ ε το ι ς γι ν ω σ κ ε

σι ι σε Α γι ο ς ο Θε ο ς Α γι ο ς ι σ χυ ρ ο ς

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

και ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θι

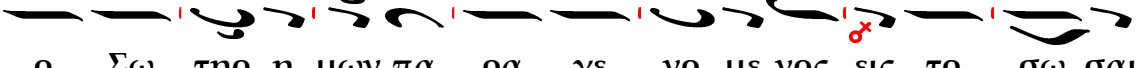
Τ ην α α χραν τον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η

μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα

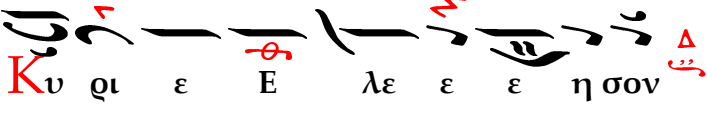
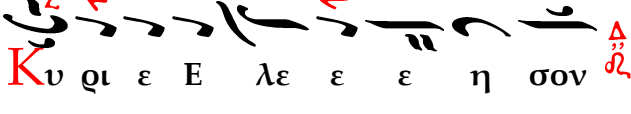
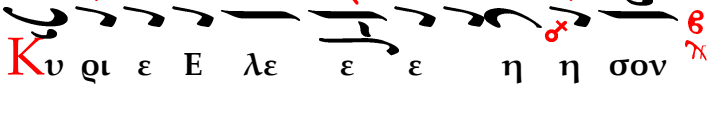

 ρι ζως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρωσας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμο ο ο ον
 * * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ. Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

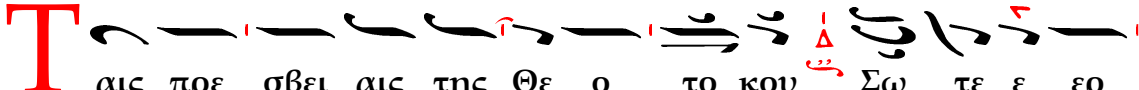
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

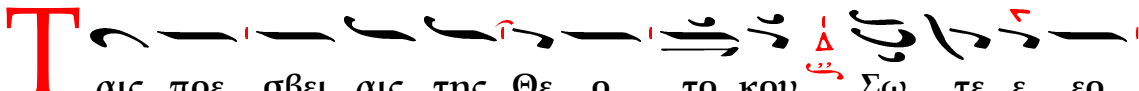
Ἦχος Δι. ς

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν
 εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

 Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

 Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας Δ

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας Δ

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα να τος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἔτοίμη ἡ καρδιά μου,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την πα ρ θε νι αν ε φυ λα ξας
 εν τη Κοι μη σει το κο σμον ου κα τε λι πες Θε ο
 το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τη ρ υ πα α
 αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
 λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας
Α εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. γ'. Ὡ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας
Α εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω
ων

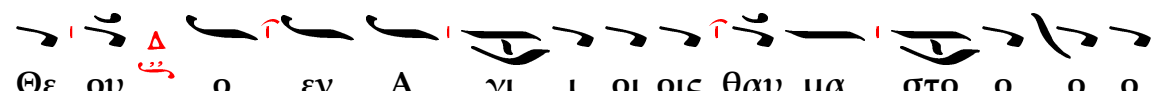
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

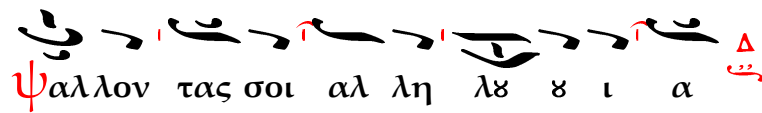
Ἦχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο

 ος

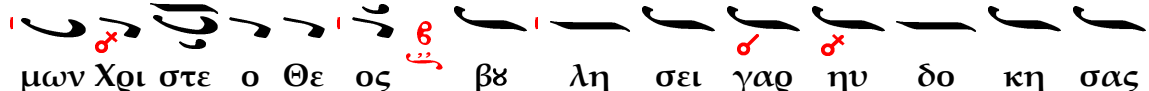
ὁ β' χορός:

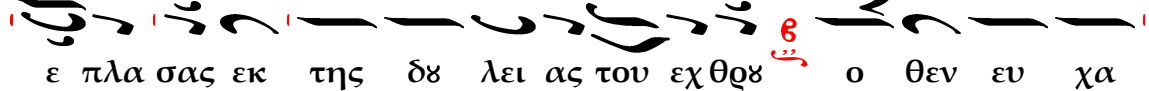
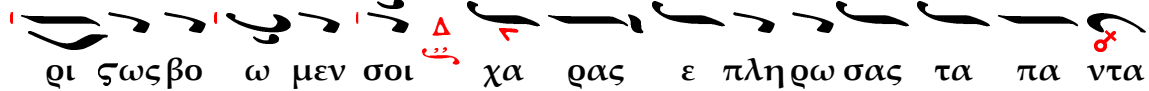
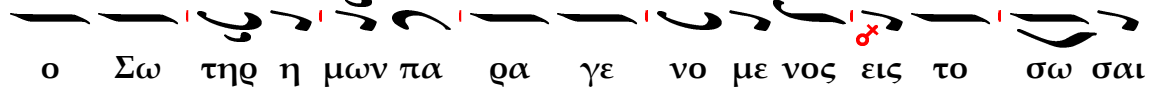

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δι Θ

Tην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

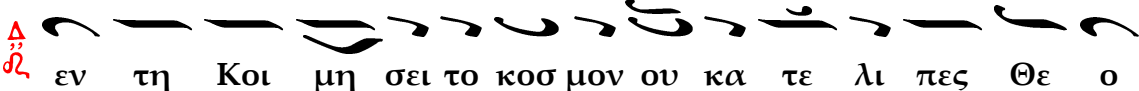
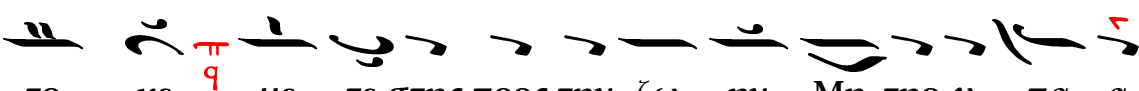
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η

 μων Χρι στε ο Θε ος βλ η σει γαρ ην δο κη σας

 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχ θρ ο θεν ευ χα

 ρι ζως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμον

Ἦχος Πα ρ

Eν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας

 εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο

 το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α

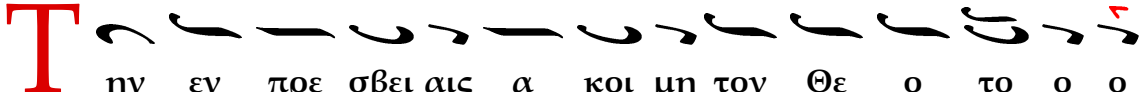
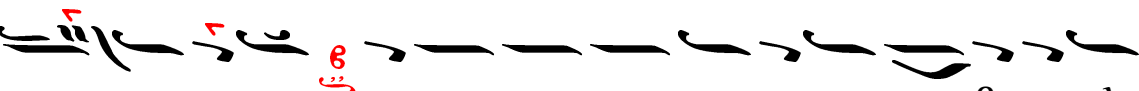
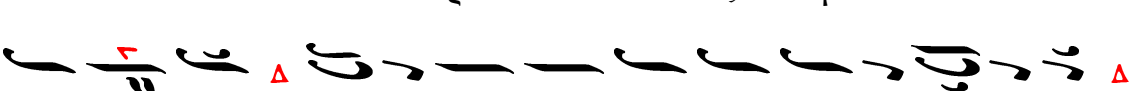
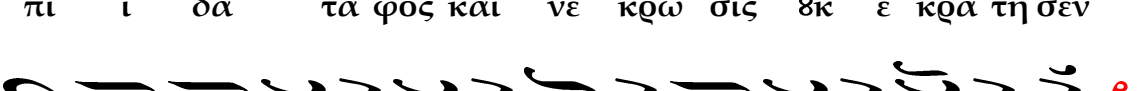
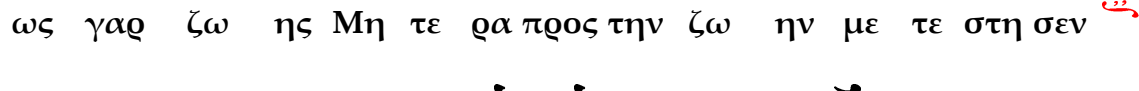
 αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις

 λυ τρου με νη εκ θα να τουτας ψυ χα ας η η μων'

καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

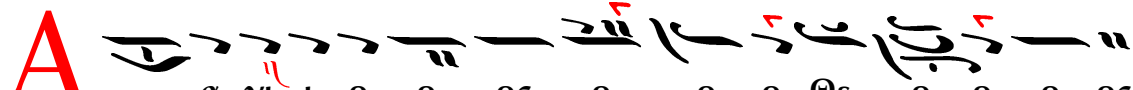
Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.
 (Ψάλλεται ἀπὸ ἐς ἔως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος Δι - θ

 Την εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο

 ο ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ

 πι ι δα τα φος και νε κρω σις εκ ε κρα τη σεν

 ως γαρ ζω ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν

 ο μητραν οι κη σας α ει παρ θε νο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι - θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον 15' Αὐγούστου.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα ὁμοίως.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς ξη').

Στίχ. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ἦχος ᾠδῆς Βου ς

Στίχ α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ ⁶ ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ^Δ

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν οἱ πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ^ε_γ ἐκζητήσατε

44

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

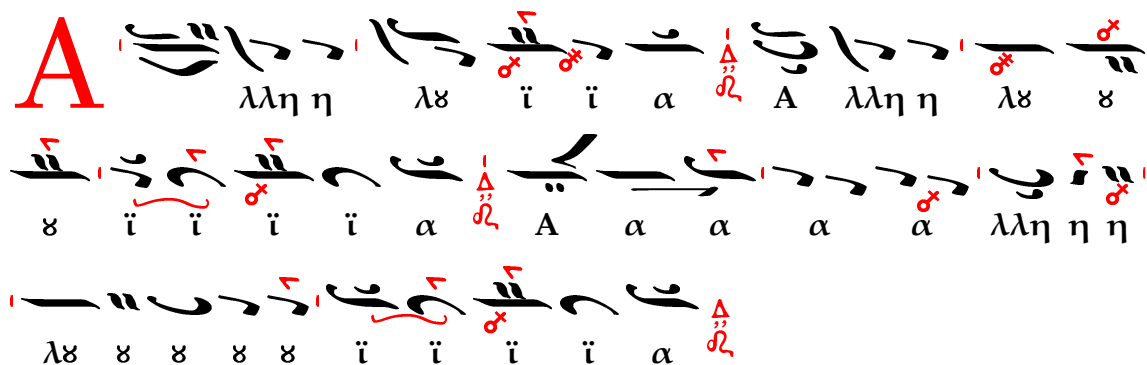
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 13 - δ' 5)

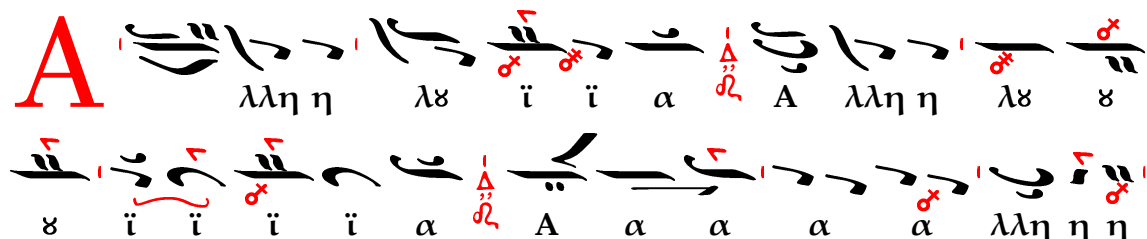
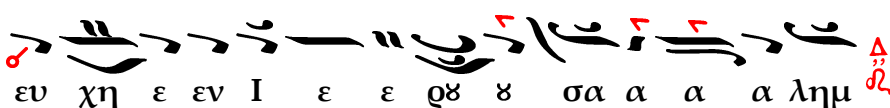
Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάλληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ξδ').

Ἦχος Δι

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

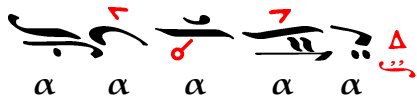
ἤκουσαν. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἦχος ὕψ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ιοι ιοι ιοι Δ 22

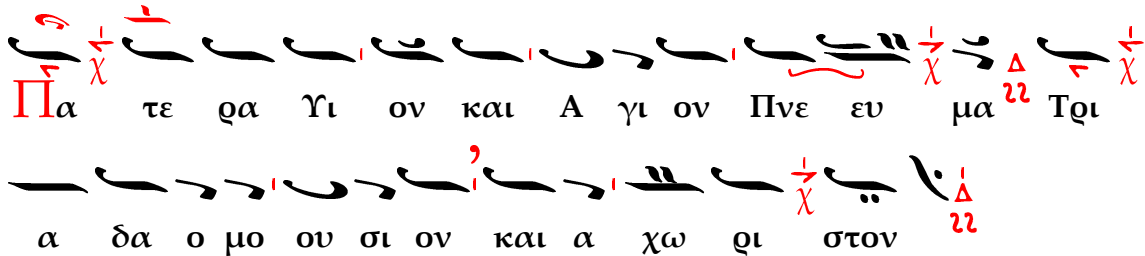
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

Ο Δι ι ιοι ιοι ιοι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ε ι κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

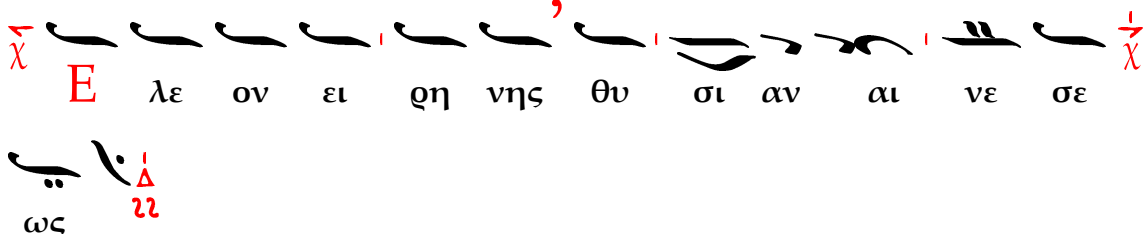
Ἦχος ἰΐ — Δι ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου ²²

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ⁹

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις ²²

Α μη η η ην ²²

Α μη η η ην ²²

Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

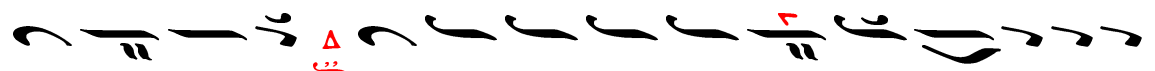
θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

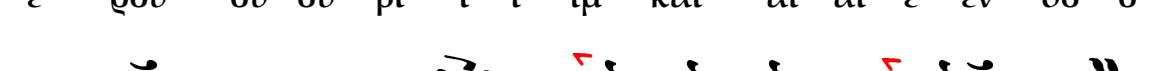

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

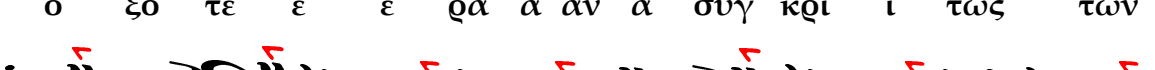

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

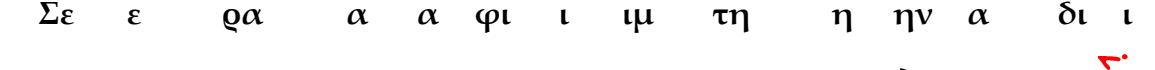

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

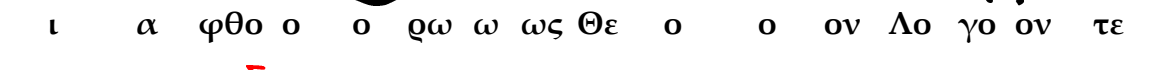

 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

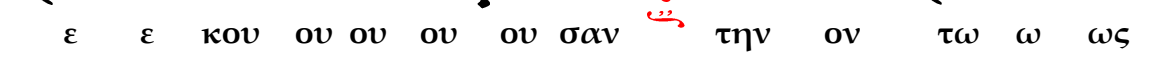

 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

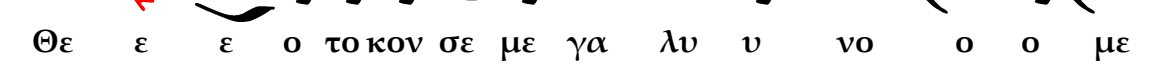

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν τε

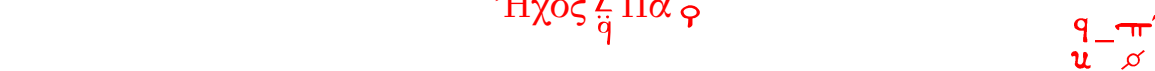

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

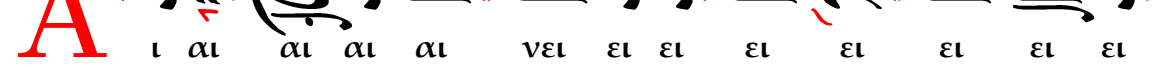

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

 ε ε ε εν

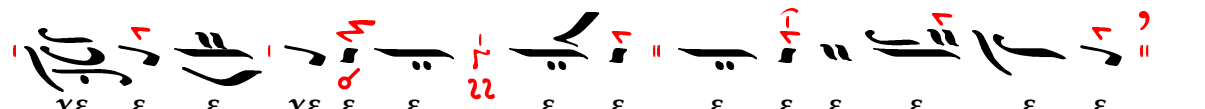
Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

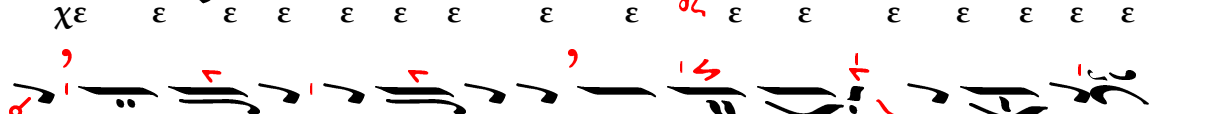

 Α ι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει

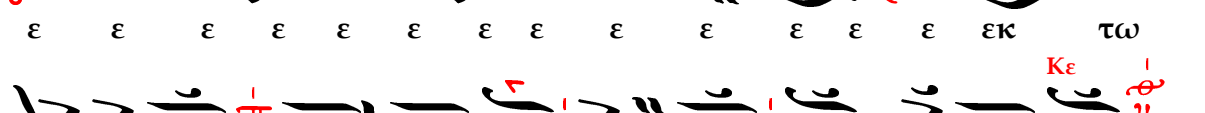

 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

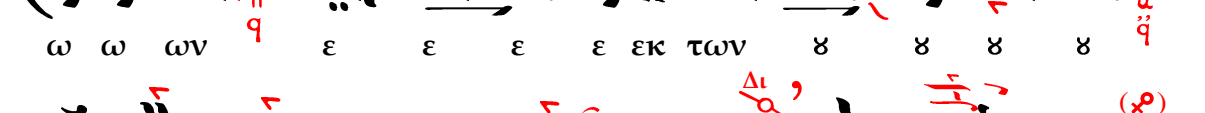
[illegible]

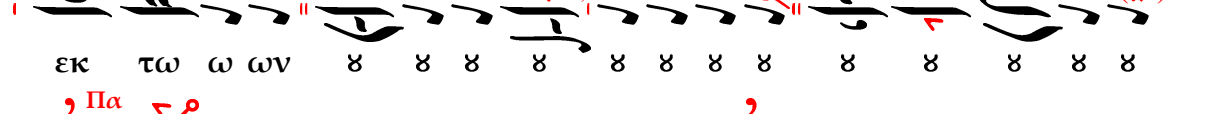

 χε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

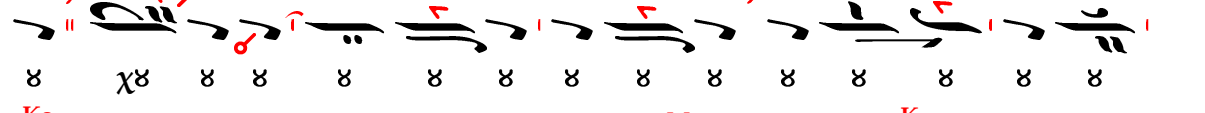

 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

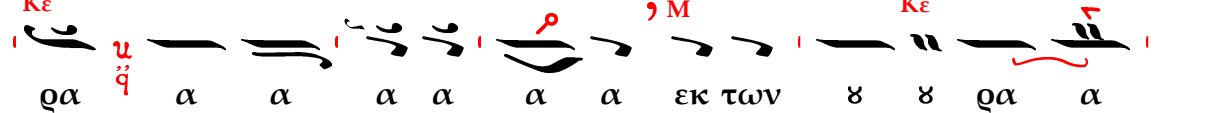

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

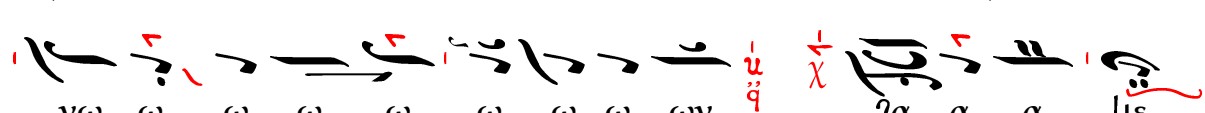

 ω ω ων ε ε ε ε εκ των ϝ ϝ ϝ ϝ

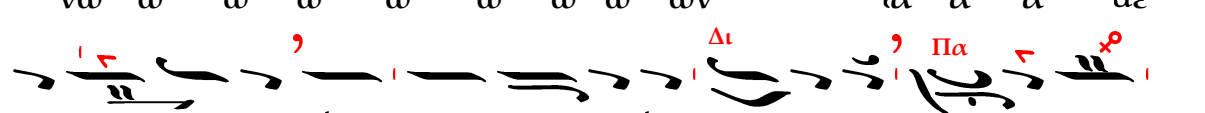

 εκ τω ω ων ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

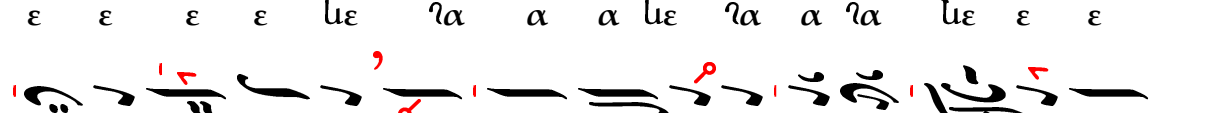

 ϝ χα ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

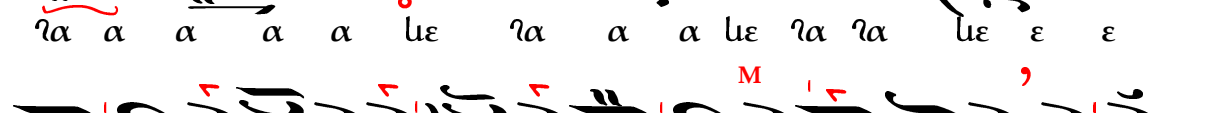

 ϣα α α α α α εκ των ϝ ϝ ϣα α

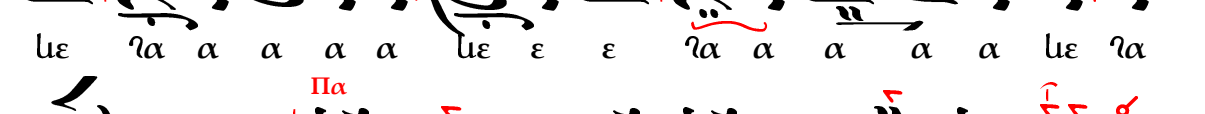

 νω ω ω ω ω ω ω ων ϣα α α λιε

 ε ε ε ε λιε ϣα α α λιε ϣα α ϣα λιε ε ε

 ϣα α α α α λιε ϣα α α λιε ϣα ϣα λιε ε ε

 λιε ϣα α α α α λιε ε ε ϣα α α α α λιε ϣα

 ϣα λιε ε Α α αλ λη λϝ ι ι ι α α α α

 α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϛ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ
 Α λλη λϛ ι̣ α Α λλη λϛ ι̣ α Α λλη
 λϛ ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ἢ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϛ ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϛ ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

τ α ω ω ν ο ος